

Landstinget, efter en enstemmig Indstilling fra Landstingsudvalget. Dette betyder naturligvis ikke, at man fra alle Sider i Landstinget er enig om alle Punkter i Lovforslaget, men det betyder en Anerkendelse af, at Lovforslaget rummer saa betydelige Fremskridt, at man ønsker det fremmet, og for at opnaa det er man gaaet sammen i Landstinget. Jeg vil haabe, at lignende Bestræbelser vil gøre sig gældende her i Folketinget.

Paa to Punkter afviger Lovforslaget fra den Betænkning, der blev afgivet af det Udvalg, der blev nedsat i 1918. Det er i det store og hele paa Grundlag af dette Udvalgs Betænkning, at Lovforslaget er formet, men det afviger dog derfra paa to Punkter. Det første Punkt angaar Valgmaaden til Værgeraadene; her foreslog Kommissionen umiddelbare Valg af alle Folketingsvælgere, men i Lovforslaget, som det nu foreligger for os, foreslaas der middelbare Valg gennem Kommunalbestyrelserne med Anvendelse af Forholdstalsvalgmaaden. Efter Loven af 1905 og ogsaa efter Lovforslaget, som det blev forelagt i Landstinget, var der en delvis privilegeret Valgret til Værgeraadene, idet i alt Fald Skolen skulde være repræsenteret derved, at Lærerne i en Kommune valgte et Medlem. Efter Loven af 1905 sad Præsten i Værgeraadet, og Kommunalbestyrelsen valgte et Medlem indenfor sin Midte. Det har man forladt og er gaaet over til, at Kommunalbestyrelsen alene skal vælge. Og jeg tror, at denne Fremgangsmaade er den heldigste. Vore Værgeraad er jo ikke meget populære, og det er i Regelen heller ikke i nogen glædelig Anledning, disse Værgeraad træder til. Skal vi naa til, at Værgeraadsinstitutionen bliver mere populær, vil det i høj Grad afhænge af, hvilke Folk der kommer til at sidde i disse Værgeraad, og jeg tror, at man ved at lade Kommunalbestyrelserne vælge lettere opnaar dette end gennem direkte Valg, thi alle den Slags Valg gaar der efterhaanden Politik i. Det gælder om, at man faar valgt Folk, som har et varmt Hjerte for Barnets Sag, men som tillige har et godt og et fast Haandelag. Det gælder om, at man gaar klogt og varsomt, men ogsaa fast og bestemt frem, og det vil særlig komme til at gælde, naar saavel Værgeraadene Virkeomraade som Kompetence bliver saa stærkt udvidet i Sammenligning med tidligere.

I Kommissionsforslaget var Værgeraadsløven og Loven om Plejebørn slaaet sammen; i det her foreliggende Lovforslag

er Plejebørn ikke taget med. Bestemmelserne angaaende dem findes i en anden Lov, som endnu ligger i Landstinget. Det har været ønsket, at disse to Love skulde sammensmeltes til een Lov, og der kan ogsaa være noget, der taler derfor, og det er muligt, at vi naar dertil. Der er jo ogsaa i Plejebørnsloven skabt Mulighed for en saadan Overgang, idet en Paragraf i denne Lov gaar ud paa, at efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse kan det overdrages Værgeraadet at føre Tilsyn med Plejebørn. Men jeg tror, at foreløbig er en delvis og lempelig Overgang til en saadan Sammensmeltning det heldigste, thi selv om Værgeraadsløven nu, som vi haaber og tror, bliver en Del forbedret og kommer til at virke bedre, saa vil der dog altid, i alt Fald i den første Tid, komme til at hæfte noget odiøst ved det at være under Værgeraadsforsorg, Værgeraadstilsyn, Tanken paa vanartede og forsømte Børn vil let knyttes hertil, og det er Plejebørnsinstitutionen ikke tjent med. Men jeg vil haabe, at Værgeraadsinstitutionen efterhaanden vil arbejde sig frem til en saadan Stilling, at den Tid kan komme, da man kan foretage en saadan Sammensmeltning, som vi fra vor Side altsaa ikke mener, Tiden nu er inde til.

Lovforslaget betyder jo en Fortsættelse af de Linier, som blev angivet ved Loven af 1905, men indeholder paa flere Punkter betydelige Ændringer og Forbedringer. Det er ikke min Mening her at komme ind paa Lovens Paragraffer, jeg vil kun omtale enkelte af de Linier, som er angivet i Loven. Alene Forskellen paa de to Loves Titler viser en tydelig Ændring. I 1905 fik vi Loven om Behandling af forbryderske og forsømte Børn, nu behandler vi Forslag til Lov om Værgeraadsforsorg m. m. Medens man før 1905 særligt gik frem efter Straffeprincippet og søgte at virke afskrækkende, saa har man efter 1905 taget Sigte paa at oprejse, og i dette Lovforslag kommer det meget tydeligt frem, at det, det kommer an paa, er at forebygge. Jeg er ikke i Tvivl om, at af disse tre Principper er det sidste langt det bedste, og det er ogsaa i god Overensstemmelse med Loven af 1919 om forebyggende Børneforsorg, som blev gennemført særlig paa Initiativ af det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen. I Modsætning til Loven af 1905 betegner dette Lovforslag en stærk Decentralisation, Værgeraadene Virkeomraade og Myndighed udvides betydeligt, baade naar Talen er om at fratage de vedkommende Forældre-